

ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

ว่าด้วย การเปิดบัญชีเงินฝาก และการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก
สำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสด และการคืนหลักประกัน

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๕) แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ว่าด้วย การเปิดบัญชีเงินฝากและการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากสำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสด และการคืนหลักประกัน พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๒

การเปิดบัญชีเงินฝาก

ข้อ ๔ การเปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคารสำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสด ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวนำเงินสดไปเปิดบัญชีเงินฝากตามระเบียบของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว แล้วนำหลักฐานมาแสดงแก่นายทะเบียนเพื่อออกหลักฐานการรับหลักประกันที่เป็นเงินสด ให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

หมวด ๓

การเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากสำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสด

ข้อ ๕ การเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากสำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสดให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) การถอนเงินเพื่อชดใช้กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว หรือผู้ที่ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวมอบหมาย

(๒) เมื่อบัญชีเงินฝากสำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสดเกิดดอกเบี้ย และมีผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวแจ้งความประสงค์ขอรับ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวหรือผู้ที่ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวมอบหมายเป็นผู้อนุมัติ

ในการลงนามถอนเงินตาม (๑) และ (๒) ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว หรือผู้ที่ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจลงนาม

หมวด ๔

การคืนหลักประกัน

ข้อ ๖ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบกิจการ ให้แจ้งความประสงค์ต่อนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางหรือสาขา แล้วแต่กรณี ที่มีอำนาจครอบคลุมภูมิลำเนาของผู้ขอรับใบอนุญาต พร้อมทั้งส่งคืนใบอนุญาตประกอบการธุรกิจนำเที่ยวแก่นายทะเบียนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ

ข้อ ๗ เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวแจ้งความประสงค์เลิกประกอบกิจการต่อนายทะเบียน หรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมาย ให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายทำการตรวจสอบว่าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว มีเรื่องร้องเรียนและมีหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ หากพบว่าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวรายใดไม่มีเรื่องร้องเรียนหรือมีเรื่องร้องเรียน แต่เป็นอันยุติแล้วและไม่มีหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้นายทะเบียนคืนหลักประกันดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว แต่หากตรวจสอบแล้วพบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่แจ้งความประสงค์เลิกประกอบกิจการมีเรื่องร้องเรียน

หรือมีหนี้ที่เกิดขึ้นมีจำนวนน้อยกว่าหลักประกันที่วางไว้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ลดหลักประกันลงให้เหลือเท่ากับหนี้ที่จะพึงรับผิดชอบได้ และคืนหลักประกันส่วนที่เหลือให้แก่ผู้ประกอบการรอกินาเทียม

การคืนหลักประกันตามวรรคหนึ่งให้คืนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการรอกินาเทียมแจ้งเลิกประกอบกิจการ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ศศิธารา พิชัยชาญณรงค์

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการรอกินาเทียมและมัลลเทศก์